

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a Mgr. Lenky Krupičkové, v právní věci žalobce: **V. S. C.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2017, čj. MV-114468-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2020, čj. 48 A 160/2017-69, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 23. 8. 2017 zrušilo platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“), s odůvodněním, že bylo uděleno na základě osvědčení o znalosti českého jazyka, které neodpovídalo skutečnosti. Současně dle § 77 odst. 3 téhož zákona udělilo žalobci výjezdní příkaz. Odvolání žalobce žalovaná rozhodnutím z 16. 11. 2017 zamítla a potvrdila rozhodnutí ministerstva.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalované podal žalobu u Krajského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl. Tento rozsudek napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností, k jejímu doplnění připojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel uvedl, že nedisponuje jiným oprávněním k pobytu na území. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak bude nucen vycestovat z České republiky, opustit svoji manželku a jejich dvě nezletilé děti. Finanční příjmy rodiny jsou přitom tvořeny stěžovatelovými příjmy z podnikání, na kterých je zcela závislý i otec stěžovatele, který žije ve Vietnamu. Podání jiné žádosti o povolení k pobytu prostřednictvím zastupitelského úřadu České republiky ve Vietnamu je dle názoru stěžovatele komplikované a může trvat až několik měsíců či let, než se žadatelé podaří registrovat. Stěžovatel poukazuje rovněž na aktuální epidemickou situaci, na základě které státy přijímají opatření omezující cestování i bytová oprávnění, o která mohou cizinci žádat. Vývoj je v tomto směru zcela nepředvídatelný a přijímaná opatření mohou způsobit dlouholeté odloučení stěžovatele od jeho manželky a nezletilých dětí, což by mohlo způsobit vážnou újmu v rodinných vztazích. Pokud by měly manželka a děti následovat stěžovatele do Vietnamu, znamenalo by to pro ně nepřiměřenou zátěž, a to jak finanční, tak psychickou, jelikož mají v České republice zázemí, děti navštěvují české školy a neovládají vietnamský jazyk natolik, aby mohly ve studiu pokračovat ve Vietnamu. V současnosti by musely rovněž podstoupit povinnou státní karanténu. Přesun celé rodiny do Vietnamu by pro rodinu znamenal likvidační finanční zátěž. S nuceným vycestováním je spojeno i ukončení výdělečné činnosti stěžovatele. Vzhledem k míře nezaměstnanosti

ve Vietnamu je zároveň nepravděpodobné, že by stěžovatel našel v zemi původu zaměstnání. Jeho rodina by tak zůstala bez příjmů. Dále stěžovatel uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku by nejvíc trpěly jeho nezletilé děti, které jsou závislé na jeho příjmech, a zároveň by byly odloučeny od otce, na jehož výchovu jsou zvyklé. Nepřiznání odkladného účinku by tak podle něj bylo v rozporu s Úmluvou o právech dítěte a s Listinou základních práv a svobod. Stěžovatel by rovněž musel přerušit svoji výdělečnou činnost, po návratu do České republiky by tak jeho rodina byla ohrožena nedostatkem, neboť by musel veškeré své ekonomické zázemí vybudovat znovu s nejistým výsledkem.

[4] Stěžovatel má za to, že jeho pobyt na území republiky po dobu řízení o kasační stížnosti se žádným způsobem nedotýká práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel vede řádný život, nepáchá trestnou činností a nepředstavuje žádnou hrozbu do budoucna.

[5] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že k jeho přiznání nejsou splněny podmínky. Rozhodnutí o zrušení pobytového oprávnění nelze posuzovat jako nepoměrně větší újmu, jelikož ta by stěžovateli mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území. Jde o samostatné správní řízení, ve kterém je zaručen přezkum přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Stěžovatel má možnost podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek. V řízení před krajským soudem byl stěžovateli přiznán odkladný účinek mimo jiné z důvodu ztížené realizace procesních práv stěžovatele před soudem. S ohledem na podobu řízení před Nejvyšším správním soudem, které probíhá zpravidla bez jednání, se v řízení o kasační stížnosti tento důvod neuplatní. Stěžovatel je zastoupen advokátem, a ochrana jeho práv je tak zajištěna. Nejvyšší správní soud rozhoduje obvykle ve velmi krátké době, nelze proto vnímat případnou nutnost odcestovat na několik měsíců do země původu jako újmu v podobě zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Žalovaná odkázala na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 23/11 a uvedla, že pokud by Nejvyšší správní soud ve věci odkladný účinek přiznal, musel by jej přiznat vždy, kdy by cizinci bylo zrušeno pobytové oprávnění a bylo jím argumentováno nutností opustit území České republiky. Pokud by tomu tak mělo být, obsahovala by takovou povinnost již právní úprava.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu, resp. jejich doložením. Nelze tedy přisvědčit žalované, že pro přiznání odkladného účinku by postačovalo tvrzení stěžovatele o nutnosti opustit území České republiky.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu zhodnotil především specifickou osobní situaci stěžovatele. Z výše uvedených tvrzení stěžovatele a soudního spisu vyplývá, že na území České republiky dlouhodobě žije se svou manželkou a dvěma dětmi (s platným pobytovým oprávněním) a provozuje zde podnikatelskou činnost. Nucené vycestování stěžovatele by tak představovalo podstatné narušení jejich rodinného života a zároveň by negativně ovlivnilo i jeho podnikání a finanční příjmy celé rodiny. Pokud by odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán, je zde reálné nebezpečí, že by stěžovatel byl skutečně nucen ještě před rozhodnutím o věci opustit území České republiky. Není možné spoléhat na to, že by měl bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu na daném území.

pokračování

[9] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost sama o sobě nemůže být podle ustáleného právního názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku (srov. usnesení čj. 5 As 73/2011-100, čj. 8 Azs 303/2019-34). Jen stěžít lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na určitou dobu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[10] Odkaz žalované na náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 23/11, je nepřipadný. Ústavní soud zde sice mimo jiné uvedl, že „*do soukromého a rodinného života může fakticky zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země, které teprve vytvořené vazby přetne.*“ Citovaný náleží se ale vyjadřoval k návrhu Nejvyššího správního soudu na vyslovení protiústavnosti § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ve znění do 31. 12. 2010, který zamítl, nikoli ke splnění předpokladů pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Již z tohoto důvodu nelze uvedený náleží na nyní projednávanou věc bez dalšího v plném rozsahu aplikovat.

[11] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by v důsledku přiznání odkladného účinku, tedy umožněním stěžovateli pobývat na území České republiky do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, mohlo dojít k jakémukoli zásahu do práv třetích osob, nebo že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[12] S ohledem na shora uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Současně upozorňuje, že rozhodnutí o odkladném účinku je rozhodnutím předběžné povahy, kterým Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá (ani nemůže předjímat) výsledek meritorního posouzení věci.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. usnesení Nejvyššího správního soudu, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto výrokem II. vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080504920**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. srpna 2020

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: